

Al enige eeuwen is Nederland een Christelijk land. Het geloof bepaalde hoe men leefde. Dit is te zien aan de hoeveelheid kerkgebouwen die er in het land staan. In de bijbel laat God zien, dat wanneer zijn volk hem gehoorzaamt, het goed gaat. Hij geeft daarvoor zijn 10 geboden. Er was geen oorlog en het land werd rijk gezegend. Denk maar aan de "gouden eeuw". Wat een welvaart en kennis is er ons land binnengehaald.

Helaas is men door de welvaart na 1945 anders gaan denken. We hebben God niet nodig en kunnen zelf ons leven besturen. Het leven wordt steeds ingewikkelder en we komen onszelf een keer tegen. Alle vrijheden die we ons veroorloven, geven ook nieuwe dilemma's. Van het één komt het ander en zo geleidelijk aan worden al Gods geboden los gelaten. Ook die van de zondagsheiliging. De HEERE geeft de rustdag om te rusten van het werk en het drukke leven. In alle vrijheid kunnen we die dag aan Hem wijden. De kerkdiensten bezoeken en er is rust in de straten. Men kan "bijtanken" van een drukke werkweek.

Wanneer men nu de winkels ook op zondag opent, gaat er veel veranderen. Het winkelpersoneel moet werken, de winkels moeten bevoorrad worden, vrachtwagenchauffeurs moeten de weg op. Distributiecentra moeten draaien, veilingen moeten open zijn voor de aanvoer van verse groenten, fruit en vis. Kortom, het wordt druk op de weg en veel mensen moeten werken. We krijgen een 24/7 economie in de hele arbeidssector. Weg is de rust, die zo aangenaam kan zijn. De mensen MOETEN weer presteren. Juist die ene dag in de week dat je niets moet, maar zoveel kan genieten, wordt ons afgenomen.

Christen of niet, een vrije dag in de week hebben we als mensen nodig. God heeft deze dag niet voor niets ingesteld.